Paulus iuxta q̃ſdam vocat penulã: Nec obſtat huic ex poſitioni qđ ſubdit: Et libros. nam pbabile eſt q̃ habere alios libros: et tñ ſeorſuz faciebat mẽtionẽ de volumie le gis, ꝓpter eius auctoritatẽ ſeu dignitatẽ. ſicut ſi aliq̃s ha bens plꝛes libros ⁊ bibliã diceret alicui poꝛta mihi bibliã et libros meos.

Replica.

In ca. vltio ſcđe ad Ti mothe. vbi dr. Penulã quam reliq̃ troade ⁊c. po ſtil. ſicut ⁊ magiſt in glo. exponit đ ve ſte cõſulari. burg. obijcit dicẽs: q̃ hie rony. penulã dicit volumẽ hebꝛeũ. ſꝫ btũs hiero. hoc nõ facit ſm ꝓpꝛiã ſed alioꝝ expoſitoꝫ. di cit nanq̃ volumẽ hebꝛeũ replico: qđ paulus ſm q̃ſdaꝫ penulã vocat. nec ptinet vt dicit bur gẽ. ad inanẽ glo riã: p veſtẽ hic di ctã penulã apoſto lũ ſe oſtendere fo re ciuem romanũ: nã nõ magꝰ ad va nitatẽ ptinet ꝫ fa cere p veſtẽ q̃ p ꝓ calẽ ꝓteſtationeꝫ: qđ tñ apoſtolꝰ ſepe legit feciſſe ſpecia liter qñ ceſareꝫ ap pellauit. Nec valet ratio burg. qm̃ ſupflue exprimeret li ber vnꝰ qñ indiffinite dicit de libꝛis: nec dignitas alicuius libri hmõi ſupfluitatẽ tollit: vt ſi q̃s depoſuiſſet bibliã cuꝫ multꝭ alijs libꝛis ſupflue diceret. Remittite mihi libros ⁊ bibliã: nã cũ q̃s dicit de libꝛis vtiq̃ pꝛincipaliter de pꝛinci palioꝛibꝰ loquit ⁊ ſcđario de minus pꝛincipalibus: ſed ſi quid inter libꝛos eſſet qđ nomen libꝛi nõ digne reciperet: merito ſpecificaret: iõ apl's addidit ſpecificãdo membꝛa nas: vide in litera non eſt magne ſpeculatiõis.

Incipit argumentuꝫ in epiſtolam ad Tytum.

Tytum cõmonefacit ⁊ inſtruit de cõſtitu tione pꝛ̃sbri ⁊ de ſpi rituali ꝯuerſatiõe ⁊ hereti cis vitandis: q̃ traditiõib iudaicis credũt: ſcribẽs ei a nicopoli.

Explicit argumentũ.

Incipit epiſtola Pauli ad Tytũ. Caplm̃. j.

[a]Paulus [b]ſeruus dei [c]apl's aũt ieſu xp̃i ſꝫ fidẽ electo rum dei [d]⁊ agniti onẽ veritatꝭ: [e]q̃ ſm pietateꝫ eſt [f]in ſpeꝫ vite eterne: [g]quã ꝓmiſit q̃ nõ mẽtit deꝰ [h]ante tp̃a ſecłaria: [i]manifeſtauit aũt tp̃ib ſuis [k]v̾bum ſuũ in [l]pdicatiõe: [m]q̃ credita ẽ mi hi [n]ſm pceptum ſaluatoꝛis nr̃i dei [o]tyto dilecto filio ſꝫ cõem fidẽ [p]grã [q]et pax [r]a deo pr̃e [s]⁊ xp̃o ieſu ſaluatoꝛe no ſtro. [t]Huiꝰ rei grã [v]reliq̃ te crete: [x]vt ea q̃ deſunt [y]coꝛri gas [z]et ꝯſtituas p ciuitates pꝛ̃sbyteros: [a]ſicut ⁊ ego diſpo ſui tibi: [b]ſiquis ſine crimie eſt [c]vnius vxoꝛis vir: [d]filios habens fideles [e]nõ in accu ſatiõe luxurie [f]aut nõ ſubdi tos. [g]Opoꝛtet. n. epiſcopũ ſine crimine eẽ: [h]ſicut dei di ſpenſatoꝛem: [i]nõ ſupbũ [k]nõ iracundũ: [l]non vinolentuꝫ

Poſtilla fratris Nicolai de lyra ſup epiſtolam Pauli ad Tytum Incipit.

a Paulus ſeruus dei. Hic incipit ep'la pau. ad tytũ: que diuidit in tres ptes. ſ. in ſalutati onẽ ⁊ ꝓſecutionẽ: ibi. Huius rei grã. ⁊ con cluſionẽ: ibi. Salutãt te in fine ep'le. In p̾ ma pte p̾mo ponit pſona ſalutãs q̃tuꝫ ad nomen cum dicit: Paulus. et rõ huius no minis dicta fuit in pꝛincipio ep'le ad romanos: ⁊ q̃tuꝫ ad religionem: cũ dicit: b Seruus dei. i. fidelis xp̃ianus: ⁊ q̃tum ad officij dignitatẽ: cũ dicit: c Apl's aũt ieſu xp̃i ſm fidem. i. ad pdicandũ fidem. d Et agnitioneꝫ veritatis dei. hoc dicit ad excludendũ ſciam humanitꝰ in uentã: in q̃bus ſunt aliq̃ falſitates admixte: vtꝫ p ariſto. q̃ lꝫ verius alijs ſcripſerit: aliq̃ tñ falſa admiſcuit: vt đ etẽ nitate mundi: ⁊ de numero intelligentiarũ ⁊ hmõi. e Que ſm pietatẽ. i. ad verũ dei cultuꝫ oꝛdinata. f In ſpem vite eterne. p hec ꝯſequẽde. g Quã ꝓmiſit mi hi nõ mentit deus. cũ ſit ipa veritas. h Ante tp̃a ſecu laria. i. ab eterno. Et accipit ꝓmiſſio hic p pdeſtinatione dei: q̃ ab eterno dare electꝭ oꝛdinauit grãꝫ ⁊ gloꝛiã. Sꝫ qꝛ effectus huiꝰ pdeſtinationis ẽ in tp̃e: iõ ſubdit. i Ma nifeſtauit aũt tp̃ibus ſuis. i. ab eo diſpoſitis et oꝛdinatis. k Verbũ ſuum. i. filiũ incarnatũ. l In pꝛedicatiõe. idest p pdicationẽ. ſ. chꝛiſti ⁊ diſcipuloꝝ ſuoꝝ: iõ ſubditur m Que credita eſt mihi. tanq̃ fidei pdicatoꝛi. n Scđm pce. ſal. no. dei. vtꝫ act. xiij. Separate mihi bar nabã et ſaulum. ſcđo ponit pſona ſalutata: cũ dicitur. o Tyto dilecto filio ſm cõem fidẽ. i. catholicã. catho licon. n. grece latine ſignat cõe vl' vſe. ⁊ dicit apl's filio ſm cõem fidem ad oſtendendũ q̃ tytus nõ erat fi lius eius carna lis ſꝫ ſpũalis. ter cio ponit opta ta bona: cũ dicitur: p Gra tia. in pñti. q Et pax. in futu ro. nam beatitu do quietat tota liter hoĩs appe titum. r A deo patre. q̃ eſt gratie ⁊ beatitu dinis cã pꝛinci palis effectiua: tñ cũ filio ⁊ ſpũ ſancto: nã ope ra trinitatis ſũt indiuiſa. s Et chꝛiſto ieſu. qꝛ eius humani tas eſt cã inſtru mentalis cõiun cta. t Hui rei. Hic incipit ep'le ꝓſecutio q̃ diuidit in duas partes: in pri ma parte tytuꝫ inſtruit de oꝛdi natiõe eccleſie: ſecundo de infoꝛmatiõe plebis ſibi cõ miſſe ſequenti capitulo. pꝛima in duas: quia pꝛimo po nit ſuam inſtructionẽ: ſcđo cuiuſdã dicti rationem: ibi Sunt enim multi. Circa pꝛimũ inſtruit eũ de oꝛdinati one eccleſie q̃tũ ad epiſcopos ⁊ pꝛ̃sbꝛos. inſtituerat. n. eum paulus cretenſem archiepiſcopum: ⁊ ſic ad eum ptinebat oꝛdinatio totius ꝓuincie. Sciendum etiam q̃ ſub nomine pꝛeſbyteroꝛum intelligit etiam epiſco pos: et ecõuerſo ſub nomine pꝛeſbyterorum intelligit preſbyteros: ſicut dictum fuit plenius ꝫ. j. Timothe. iij. dicit igitur: t Huius rei gratia. idest propter p dicationem fidei catholice: v Reliqui te crete. in ſtituens te ibi archiepiſcopum. x Vt ea que deſũt. de bona diſpoſitione eccleſie. y Coꝛrigas. in melius reformando. z Et conſtituas p ciuitates pꝛeſby teros. ſm exigentiam populorum. a Sicut et ego diſpoſui tibi. in foꝛma que ſequetur: b Siquis ſi ne crimine eſt. Ille enim qui conſtituitur pꝛeſbyter vl' epiſcopus debet eſſe integre fame et fidei. Iſta autem conditio et alie ſequentes debent eſſe excellentiꝰ in epi ſcopo: q̃ in ſacerdote curato. c Vnius vxoꝛis vir. ſcꝫ poſt baptiſmũ. vt dictum eſt ſupꝛa. j. Timo. iij. d Filios habẽs fideles. licet nõ opoꝛteat ipm habe re filios: quia poterat continere: tamen ſi habet opoꝛ tet q̃ ſint fideles. idest ſane fidei: e Non in accuſa tione luxurie. idest accuſabiles de lexuria: ſicut filij he li. j. Reg. ij. f Aut non ſubditos. idest in rebelles. g Opoꝛtet enim ⁊c. iam expoſitũ eſt. h Sicut dei diſpenſatoꝛem. in bonis ſpiritualibus vbi requirit maioꝛ fidelitas: et diligentia q̃ꝫ in diſpenſatione bono rũ tempalium: i Nõ ſupbum. alios ſuppeditan do: k Non iracundum. in animo: ſuperbi enim de facili iraſcũtur. l Non vinolẽtum. idest in potu vini exceſſiuum: quia per hoc impeditur diſcretio: que

reqꝛitur in dei miniſtro: m Nō pcuſſorē. qꝛ viciū oꝛit frequēter ex exceſſiua vini potatione. n Non turpis lucri cupidū.i.ſecularis qꝛ ē p mercatiōes: ⁊ ta lia q̄ nō decēt miniſtros eccl'ie: o Sed hoſpitalem. opoꝛtet.n.eſſe ad pegrinos. p Benignū.ad oīs. q Prudentē. in agibilibus. r Sobriū.i.te nentē ſobriam menſurā in om nib⁹: s Iu ſtum. formalit̄ q̄ntū ad ſeipm ⁊ effectiue q̄ntū ad pplm ſibi ſb ditū: in q̄ dꝫ fa cere iuſticiā et pſeruare. t Sanctū.erga deū. v Con tinentē.i. firmi ter ſe tenentem ptra tētationis impetū: x Amplectentē eū ⁊c̄.i.diligen ter ſtudentē in ſacra ſcriptura y Vt potens ſit exhoꝛtari.id eſt fideles ad bo nū: z In do ctrina ſana.abſq̄ admixtiōe alicuius erroꝛis. a Et eos q̄ ptra.ar.eos efficaciter refellendo. b Sunt eīn.Hic pn̄ter reddit ratōnē vltimi dicti.ſ.quare debꝫ eſſe potēs. a Inobediētes vel ptradicētes.argue re dicens: Sunt.n.multi inobediētes.i. veritati euan gelice ptradicentes. b Vaniloqui.ex multiloquio ſuo mētes ſimpliciū pturbantes: vñ ſubdit: c Et ſe ducto.p mēdacia coloꝛata. d Maxime autē.ſup ple ſunt tales: e Qui de circūciſione ſunt.iſti erāt falſi apoſtoli de iudaiſmo pūerſi: nō tn̄ recte: qꝛ cū ob ſeruatione euangelij volebāt obſeruationē legaliū in troducere: vt habet̄ infra eodē cap. f Quos opoꝛ tet redargui.qꝛ legalia moꝛtua fuerūt in paſſione chꝛi ſti: et moꝛtifera poſt publicationē euāgelij: put ſupra declaratū fuit diffuſe Ro.iij.ad Gal.ij. ⁊ prima ad Ti mo.v. g Qui vniuer.domos.fideliū. h Sub uertunt.i.ſubuertere nitunt̄. i Docētes que non opoꝛtet.i.nō ſana ſ; peſtifera. k Turpis lucri gr̄a. .i.ꝓpt̄ queſtū.et ſic in duob⁹ peccabāt.ſ.in doctrina ⁊ in intentione docendi: ⁊ declarat ꝓpoſitū p dictū cuiuſdā doctoꝛis illius gētis.d. l Dixit q̄dā ex illis ꝓprius ipſoꝝ ꝓpheta.p hoc aūt q̄ nō dr̄ ꝓpheta abſolute: ſ; ꝓ pheta ipſoꝝ: dat̄ intelligi q̄ nō fuit vere ꝓpheta loq̄ns ſpiritu diuino: ſ; humano: ſicut expertus fuit viuēs in ter eos: dicit̄ tn̄ ꝓpheta large ⁊ participatiue in q̄ntum verum dicit: ſicut et ꝓphete vera loquūt̄: et ſubdit̄ ei⁹ dictū cū dicit̄. m Cretenſes ſemper mendaces.id eſt aſſueti mendacijs. n Male beſtie.ideſt moꝛda ces verbis. o Ventris pigri.ideſt guloſi. Ille enī qui habet ventrem nimis impletū nō pōt ire expedi te: ſed tarde et pigre. p Quā ob cauſam. ⁊ qꝛ ſunt talib⁹ vicijs aſſueti. q Increpa illos dure. ⁊ non molliter: ſicut heli.j.Reg.ij. vnde hierony.heli.p filio rū ſuoꝛum iniq̄tate damnatus eſt coꝛripuit quidē eos ſed leuitate patris ⁊ nō auctoꝛitate pontificis. r Vt ſani ſint in fide.catholica: s Non intendētes fabulis iudaicis.de obſeruatione legaliū que moꝛtua fuerūt in paſſione chꝛiſti: ⁊ ideo quicquid dr̄ de neceſ ſaria obſeruatione eoꝝ totū eſt fabuloſum et falſum. t Et mandatis hominum auer. ſe a veri.fecerant enim iudei multa ſtatuta p quoꝛum obſeruatōes irri

[m]nō pcuſſoꝛē: [n]nō turpis lu cri cupidū: [o]ſ; hoſpitalē [p]be nignū [q]prudētē [r]ſobꝛiū [s]iu ſtū [t]ſanctū [v]ptinētē [x]amplectentē [y]eū q̄ ſm doctrinā eſt fidelē ſmonē: vt potens ſit exhoꝛtari [z]in doctrina ſana [a]⁊ eos q̄ ptradicūt arguere [b]Sūt.n.multi [a]⁊ inobediē tes [b]vaniloq̄ [c]et ſeductoꝛes: [d]maxime [e]q̄ de circūciſiōe ſūt [f]quos opoꝛtet redargui: [g]q̄ vniuerſas domos [h]ſubuer tūt: [i]docētes q̄ non opoꝛtet [k]turpis lucri gr̄a. [l]Dixit q̄ dā ex illis ꝓpri⁹ ipoꝝ ꝓphe ta: [m]Cretenſes ſp menda ces [n]male beſtie [o]vētris pigri Teſtioniū h' verū ē: [p]Quā ob cām [q]increpa illos dure: [r]vt ſani ſint i fide: [s]nō intē dētes iudaicis fabul' [t]⁊ mā datis hoim auerſantiū ſe a veritate. [v]Oia [x]mūda [y]mū dis: [a]coinq̄natis aūt ⁊ infi delib⁹ nihil eſt mūdū: ſ; inq̄ nate ſt eoꝝ ⁊ mens et pſcīa. [b]Cōfitēt̄ ſe noſſe deū: [c]factꝭ aūt negāt: cū ſint aboīnati [d]⁊ incredibiles: [e]⁊ ad omne opus bonū reprobi. .ij.

[a]Tu aūt loquere [b]que decent ſanā doctrinā [c]ſenes vt ſobꝛij ſint: [d]pudici

tabant̄ pcepta diuina ſm q̄ improperat eis ſaluatoꝛ: ma thei.xv.di. Quare irritū feciſtis mandatum dei ꝓpter tra ditionē vr̄am. v Oia.cibaria: x Munda.ſup.ſūt y Mundis.i.p baptiſmū ſanctificatis. a Coinqui. aūt et in fide.nihil mundū: ⁊ ſubdit̄ cām cū dicitur. Sed in quinate ſunt eoꝝ mens ⁊ pſcientia. ꝓpter qꝺ dicit ſal uatoꝛ math.xv.di cens. Nō quod in trat in os coinqui nat hominem. ſcꝫ cibus: ſ; quod ꝓce dit ex oꝛe coinqui nat hoīem.ſ.detra ctiōes: blaſphemie ⁊ hmōi: q̄ primo ꝓ cedūt ex coꝛde ma lo et pſcientia co inq̄nata. b Co fitetur ſe noſſe deū dicētes ſe eſſe chꝛi ſtianos: falſe tn̄: iō ſubditur. c Factis aūt ne gant: cum ſint abo minati deo. d Et incredibiles.id eſt increduli. e Et ad omne opus reprobi.qꝛ nullum opus poteſt eē bo nū meritoꝛie ſine fide. Hebꝛe.xj. Sine fide impoſſibile ē placere deo.

Ad Tytum.

Capitulo primo vbi dicit̄ in poſtilla. Ut patet p areſto ti.qui lꝫ verius alijs ſcripſerat aliqua: tn̄ falſa immiſcuit.

Additio.

Non videtur Ariſt. pcludere ſeu aſſerere eternita tē mundi: ſed potius iſtud relinquere tāq̄ ꝓbleu ma neutrū.licet.n.ꝓbat q̄ materia prima nō ſit generabilis nec coꝛruptibilis: ſilit̄r q̄ generatio vni⁹ eſt coꝛruptio alterius ⁊ hmōi: ex his nō ſequit̄ q̄ mundus in cipit eſſe p modū creatiōis. Silr licꝫ in.xj. meta. pcludat numerū intelligentiaꝝ ſepataꝝ hoc eſt ſm conſideratiōē motuū oꝛbiū celeſtiū: et ē ꝓceſſus naturalis: qꝛ ad cogno ſcendū intelligibilia non poſſum⁹ naturaliter puenire niſi p ſenſibilia ſ; ſm ſententiam ſanctoꝝ qui ſcripturas diui nas ſcrutant̄ ſubſtantie immateriales excedunt quaſi in cōpabilite͛ ſm multitudinē ſuſtātias materiales.

Replica.

In epiſtola ad tytum primo caplo vbi poſtillatoꝛ dicit Ariſto.in plurib⁹ bene ſcribentem: falſitates tamen ſepe inſeruiſſe: ſicut eternitatē mundi: ⁊ nu merū intelligentiarum ⁊c̄. Burgen.hic ſicut et Jo.j.niti tur Ariſtotelem defendere ab erroꝛibus illis in quib⁹ ta men ſcola pariſienſis eū dannauit: et coꝛruptionem illi⁹ vide Johannis.j.

Caplm.ij.

Tu autem. Poſtq̄ apoſtolus inſtruxit Tytum de oꝛdinatione miniſtroꝝ eccleſie: hic conſequenter inſtruit eum de infoꝛmatione plebis ſibi commiſ ſe: et primo q̄ntum ad aliquos ſpecialiter: ſecundo q̄ntum ad omnes generaliter ſequenti capitulo. Prima in tres: ſm tres gradus hominum: partes patebunt proſequen do. In prima parte docet eū q̄ntū ad eos qui ſunt in ſta tu ſenili dicens: a Tu autem loquere.infoꝛmando po pulum. b Que decent ſanam doctrinam.in moꝛibus c Senes vt ſobꝛij ſint.ideſt moderati in actibus ſuis. quod exigit maturitas etatis. d Pudici.ideſt caſti. qꝛ contrarium eſt valde deteſtabile in antiquis: eo q̄ in eis frigeſcit caloꝛ naturalis. e Prudentes in agibili bus: quod debet eſſe in eis acquiſitum per experientiam longi tempoꝛis.

[e]prudẽtes [f]ſani in fide [g]ī di-
lectione [h]ī patiā. [i]Anus ſilr
in habitu ſcõ: [l]nõ crimina-
trices [m]nõ m̃lto vino ſuien
tes: [n]bñ docẽtes: vt prudẽti
am doceant [o]adoleſcẽtulas
[p]vt viros ſuos amẽt: [q]filios
ſuos diligant [r]prudẽtes [s]ca
ſtas [t]ſobrias: [v]dom⁹ curam
hñtes: [x]benignas [y]ſubditas
viris ſuis: [z]vt non blaſphe-
meẗ v̄buz dei. [a]Iuuenes ſi-
milit̃ hortare: vt ſobrij ſint
[b]In oĩb᷑ teip̄m p̄be exẽplũ
bonoꝝ op̄m: [c]ī doctrīa [d]ī in-
tegritate [e]in g̃uitate. [f]Ver
bũ ſanũ irreprehenſibile: [g]vt
his q̄ ex aduerſo ē [h]vereat̃:
[i]nihil hñs malũ dicẽ de no-
bis: [k]Seruos [l]dñis ſuis ſub
ditos eẽ: [m]ī oĩb᷑ placẽtes ñ
ꝯdicentes [n]nõ fraudãtes: [o]ſ;
in oĩb᷑ [p]fidẽ bonã oñdẽtes:
[q]vt doctrinã ſaluatoris nr̃i
dei ornẽt in oĩb᷑. [r]Apparu-
it.n. gr̃a dei ⁊ ſaluatoris no
ſtri oĩb᷑ hoĩb᷑ [s]erudiẽs nos
[t]vt abnegantes impietatẽ:
[v]⁊ ſclãria deſideria: [x]ſobrie
[y]⁊ iuſte [z]et pie [a]viuam⁹ in h̄
ſclõ: [b]expectãtes btãm ſpez
[c]et aduentũ g̃lie magni dei
⁊ ſaluatoris nr̃i ieſu xp̄i: [d]q̄
dedit ſemetip̄z ꝑ nobis: [e]vt
nos redimẽt ab oĩ iniquita
te [f]⁊ mũdaret [g]ſibi pp̄lm ac-
ceptabilẽ [h]ſectatorẽ bonoꝝ
op̄m. [i]Hec loq̃re [k]⁊ exhorta-
re: [l]⁊ argue [m]cũ oĩ imperio.
[n]Nemo te ꝯtemnat.

Capl̃m. iij.

[a]Admone illos [b]p̄ncipi
bus ⁊ p̄tãtib᷑ [c]ſb̃ditos
eſſe [d]dicto [e]obedire: [f]ad om̃e

f Sani in fide. abſq; admixtione erroris. g In dile
ctione. q̄ eſt forma fidei. h In patientia. ſilr ſint ſani
ita q̄ nõ frangant̃ p̄ impatientiã in aduerſis. i Anus
ſimiliter in habitu ſancto. i. religioſo ⁊ hõeſto ſupple ſint
l Non criminatrices. i. imponentes de facili crimina iu
uenculis. m
Nõ m̃lto vino ſui
entes. na; potatio
vini exceſſiua idu-
cit ad fractionẽ ca
ſtitatis vidualis.
n Bene docẽtes
nõ in publico: ſed
in ſecreto iuniores
mulieres. o
Adoleſcẽtulas.
Hec eſt ſcd̃a pars
in qua inſtruit eu;
de pſonis exiſtenti
bus in ſtatu iuue-
nili. vī. Adoleſcen-
tulas. ſupple admo
ne. p Vt viros
ſuos amẽt. ſicut ſe-
ip̄as: q2 vir ⁊ vxor
ſunt vna caro. q
Filios ſuos dili-
gant. non ſolu; q̄tũ
ad corpus eos
nutriendo: ſ; etia;
q̄tũ ad aīa; eos in
moribus informã
do. r Pruden
tes. ſupple eẽ in gu
bernatiõe domus ⁊
familie. s Ca-
ſtas. caſtitate ꝯiu-
gali. t Sobri-
as. in cibo ⁊ potu:
qđ multum facit ad caſtitatem ſeruandã. v Domus
curã habentes. ⁊ nõ p̄ alienas domos vagantes. x
Benignas. erga om̃es. y Subditas viris ſuis. vt nõ
nobilitate vel diuitijs elate nolint eis obedire. z Vt
nõ blaſphemet̃ verbũ dei. i. doctrina euangelica: ⁊ refertur
hoc ad oĩa p̄dicta: ⁊ etiã ſequentia. tunc. n. habitabãt xp̄i-
ani inter infideles: et ideo ſi fuiſſent incõpoſiti morib⁹: in-
fideles fidem catholicã deriderẽt. a Iuuenes ſimilit̃
⁊c. q2 iuuentus impellit ad ſequendũ impetus paſſionu;
maxime ꝯcupiſcentie carnalis: ꝓpter qđ retinenda eſt in
freno ſobrietas: ⁊ quoniã turpe eſt doctori cum culpa re-
darguit ip̄m: et in moralibus magis mouent verba q̄; fa
cta: ideo ꝯſequenter informat tytum dī. b In omni-
bus teipſum prebe ⁊c. informando ſubditos factis. c
In doctrina. informando eos verbis ſacris. d In in-
tegritate. i. puritate mentis ⁊ corporis. e In grauitate
geſtus exterioris. f Verbũ ſanũ irreprehenſibile. ſup
ple ſit. g Vt is qui ex aduerſo eſt. i. aduerſarius fidei
h Vereatur. i. ꝯfuſus ad ſeip̄m reuertatur. i Nihil
habens malum dicere de nobis. et ſic tandem ad fide; cõ-
uertatur. k Seruos. Hec eſt tercia pars in qua tytũ
inſtruit de his qui ſunt in ꝯditione ſeruili: et primo ponit̃
inſtructio: ſecundo inſtructionis ratio: ibi apparuit enim
Circa primum dicit aplš: k Seruos. ſupple doce. l
Dñis ſuis ſubditos eſſe. eis debitã reuerentiam ⁊ obſeq-
uiũ exhibẽdo: ⁊ hoc ſiue ſint boni ſiue mali: fideles aut in-
fideles. m In omnibus placentes nõ ꝯtradicẽtes. et
hoc intelligendũ eſt de licitis tm̃ ⁊ honeſtis. n Non
fraudantes. dños in rebus vel obſequijs debitis. o
Sed in omnibus fidẽ. i. fidelitatẽ. p Bonam oſtẽdẽ-
tes verbis ⁊ factis. q Vt doc. ſal. no. ornent in omib⁹
⁊ hoc ſuis bonis moribus. hoc eñ faciendo ſanct⁹ pauli-
nus ſeruiẽs regi infideli ſic fidẽ ſuã moribus ornauit. q̄ li

berationẽ ſui a ſeruitute ⁊ oĩm ciuiũ ſuoꝝ meruit apđ
regẽ infidelẽ. r Apparuit. Hic ponit̃ dicte inſtru-
ctionis rõ q̄ accipit̃ ex ſaluatoris exemplo: q̄ dedit ſe-
ip̄m ꝑ nobis: et ſubiecit ſe ſeruitut. vt nos redimeret
a ſeruitute dyaboli: ꝓpter quod no[n] de-
bet eẽ dur᷑ ſuis
fidelib⁹ dñis ſu
is infidelib⁹ ſub
iecti: ꝓpter qđ di-
cit: Apparuit. n.
gratia dei ⁊ ſal.
dñi nr̃i. in car-
ne ꝑ nobis aſſũ
pta. s Eru-
diens nos. ver-
bis et exemplis
t Vt abnegã-
tes impietate;.
. i. idolatriam ſi
cut p̄ oppoſitu;
pietas dr̃ cult⁹
diuinus. v
Et ſecularia de-
ſideria. que ten
dunt ad diuiti-
as honores ⁊ de
licias. x
Sobrie. in no-
bis. y Et iu
ſte. ad primu;.
z Et pie. ad
deum. a Vi
uamus in hoc ſe
clõ. fragili et tñ-
ſitorio: ideo ſub
dit̃. b Expe
ctantes beata;
ſpem. i. gloriam
eternã a nobis
ſperatam.
c Et aduentũ glorie magni dei ⁊c. nam in primo ad-
uẽtu venit in humilitate ⁊ ſubiectiõe: ſcđo venit in glo
ria et p̄tãte: et ſubdit̃ de primo aduẽtu. d Qui de-
dit ſeip̄m ꝑ nobis. in humilitate factus obediẽs vſq;
ad mortẽ cruč. e Vt nos redimẽt ab oĩ iniq̃tate.
ſc; originali et actuali. f Et mũdaret p̄ ſacramen-
tum baptiſmi quo deletur originale peccatum ⁊ actua
le. g Sibi populum acceptabile. p̄ gratiam baptiſ
malem. h Sectatorem bonorum operũ. ita q̄ gra
tia baptiſmalis non detur in vacuu;: ſed ad bene ope-
randum. i Hec loquere. ignorantes docendo. k
Et exhortare. iam ſcientes ad melius inducendo. l
Et argue. delinquẽtes. m Cũ omni imperio. ideſt
auctoritate pontificali. n Nemo te contemnat. p̄
latus enim nimis mollis ꝯtẽptibilis reddit̃ ſuis ſubdi
tis.

Caplm. iij.

Admone. Poſtq̄; apoſtolus Tytum inſtruxit
de informatione populi ſcđm gradus ſpecia-
les: hic conſequenter inſtruit eum de informa
tione generaliter quo ad om̃s: primo qualiter ſe habe-
re debeat erga principes: ſecũdo erga hereticos homi-
nes: ibi. Hereticum. prima in duas: quia primo poni-
tur inſtructio. ſecundo inſtructionis ratio. ibi. Eram⁹
enim. Circa primũ dicit. a Admone illos. i. ſubdi-
tos tuos generaliter. b Principibus ⁊ poteſtati-
bus. ſecularibus. c Subditos eſſe. tales enim po
teſtates procedũt ex dei ordinatione qui ſm volunta-
tem ſuam transfert regna: atq; conſtituit: Daniel. ij. ⁊
ideo q̄ tali poteſtati reſiſtit ordinatiõi dei reſiſtit: Ro.
xiij. d Dicto. ſ. poteſtatis. e Obedire. in licit;:
ideo ſubdit̃: f Ad omne op⁹ bonũ paratos eſſe. in
hoc enim non ſolum obeditur homini: ſed deo cui⁹ mi-
niſter eſt iudex ſiue poteſtas: vt dicitur Ro. xiij.

g Neminē blaſphemare. etiā iniuriantem: ſ; patienter tolerare: aut rōnabilit̄ obuiare: iō ſbdit̄: b Nō litigioſos eē: ſ; modeſtos. mēſurā debite rōnis ſuādo. nā aliqñ expedit de iniuriātib⁹ iuſticiā querere: vtpote qñ ex tolerantia nutrit̄ iniuriātibus audacia malefaciēdi. i Oēz oſtendētes māſuetudinez. ſ̄m rōnis dictamē. aliter nō eēt māſuetudo: ſ; magis puſillanimitas. k Ad oēs hoīes. tam fideles ꝙ̄ infideles. l Eramus. Hic ponit̄ dicte inſtructiōis rō: ⁊ ē duplex. prima accipit̄ ex pte ſtatus ꝯuerſoꝝ ad fidē catholicam ante ꝯuerſionē in q̄ ſtatu erant mali ⁊ defectuoſi: ⁊ iō debēt defectuoſis hominibus ⁊ infidelibus ꝯdeſcendē p manſuetudinē quātū pōt fieri bono mō ſ̄m rōnis dictamē: ideo dicit: l Eramus. n. aliquando ⁊ nos inſipiētes. i. ſine ſapia vera que eſt chriſtus: ꝙuis tūc aliq̄ eēnt phi mūdana pditi ſapia. m Increduli. in his q̄ ſt̄ ſupra rōem: cuiuſmodi ſt̄ ea q̄ ſt̄ fidei. n Errātes. in moribus. o Seruiētes deſideriis ⁊c̄. i. paſſionū ſectatores. p In malicia ⁊ inuidia agētes. ꝙ̄tū ad illos q̄ peccabāt ex certa malicia. ⁊ q: hoc ē valde deteſtabile: iō ſubdit̄. q Odibiles. ſ. deo. r Odientes inuicē. q: mali hoīes nō habent amicicias ad alios: nec etiā ad ſeipſos: vt declarat philoſ. viij. ethy. s Cū aūt. Hic ponit̄ ſc̄da rō dicte inſtructiōis: ⁊ ſc̄do ex dictis infert̄ q̄dā ꝯclō. ibi. Fidelis Ratio vō accipit̄ ex credētiū ſtatu poſt ſuā ꝯuerſionē ad quē vocati ſunt vt ſint heredes vite eterne. ⁊ hoc ex mera dei gr̄a ⁊ benignitate. ꝓpter qđ benigni aliis etiā infidelib⁹ dn̄t eē: maxie principib⁹ quantū pōt fieri ſ̄z deū: ⁊ hoc eſt qđ dicit: s Cū aūt beni. ⁊ hu. appa. ⁊c̄ hūanitas in ei⁹ natiuitate benignitas aūt in ſua ꝯuerſatiōe. t Nō ex ope. iu. q̄ fe. nos. cū eſſem⁹ peccatores. v Sed ſ̄m ſuā miſe. ſal. nos fe. ſalus. n. eterna excedit totaliter facultatē nature humāe. ꝓpter qđ nō pōt eā attingere niſi ex largitate diuie miſericordie x Per lauacrū regeneratiōis. i. baptiſmi. q̄ eſt ſpūalis generatio: Jo. iij. Niſi q̄s renatus fuerit ex aqua ⁊ ſpū non pōt introire in regnū dei. y Et renouationis ſpiritusſancti. ſpūs. n. ſanctus in baptiſmo datus: terminat vitam veterē que fuit ſub peccato: ⁊ inchoat nouā que ē in gr̄a. z Quē effudit in nos abunde. ad deletionē omniū peccatoꝝ ⁊ copiā virtutū. a Per ieſum chriſtum. ex cuius paſſione habet efficaciā baptiſmi ſacramentū. b Vt iuſtificati gr̄a ipſius. qui facit nos dei filios adoptiuos. et p conſequēs: c Heredes ſumus ſ̄m ſpem vite eterne. in pn̄ti: et in futuro erim⁹ ſ̄m rē. d Fidel. Hic ex dictis infert̄ cōcluſio. ſcilicet ꝙ titus de hac ſpe vite eterne informet ſuos ſubditos: et deuitet doctrinā inutilem ⁊ curioſā dicit igitur: d Fidelis ſermo eſt. ſ. ꝙ ſimus heredes ſ̄m ſpem vite eterne.

op⁹ bonū paratos eē [g] nemi nem blaſphemare: [h] nō litigioſos eē [i] ſ; modeſtos: oēm oſtēdētes manſuetudinē [k] ad oēs hoīes. [l] Eram⁹. n. aliqñ ⁊ nos inſipientes [m] icreduli [n] errantes: [o] ſuiētes deſideriis et voluptatib⁹ variis [p] in malicia ⁊ inuidia agētes [q] odibiles: [r] odiētes inuicē. [s] Cū aūt benignitas ⁊ hūanitas appuit ſaluatoris nr̄i dei: [t] nō ex opib⁹ iuſticie: q̄ fecimus nos: [v] ſ; ſ̄m miſcdiam ſuā ſaluos nos fec̄ [x] p lauacꝝ regenerationis: [y] et renouatōnis ſpiritusſc̄i: [z] quē effudit ī nos abūde [a] p ihm xp̄m ſaluatorē nr̄m: [b] vt iuſtificati gr̄a ipſius [c] heredes ſum⁹: ſ̄m ſpem vite eterne. [d] Fidelis ſermo ē. [e] Et de his volo te ꝯfirmare: [e] vt curēt bōis opibus p̄eſſe: q̄ credūt deo. [f] Hec ſunt bona ⁊ vtilia hominib⁹. [g] Stultas aūt queſtiones [h] ⁊ genealogias [i] et cōtētiōes [k] ⁊ pugnas leg̃ deuita. [l] Sūt. n. iutiles [m] ⁊ vane. [n] Hereticū hoiēz [o] p⁹ vnā [p] et ſc̄dam correptionē deuita: [q] ſciēs q: ſubuerſus ē: q̄ eiuſmodi eſt ⁊ delīq̄t [r] cū ſit proprio iudicio ꝯdēnat⁹. [s] Cū miſero ad te artemā aut tychicū: [t] feſtina ad me venire nicopolī. Ibi. n. ſtatui hyemare: [v] zenam legiſꝑitum ⁊ apollo ſolicite p̄mitte [x] vt nihil illis deſit. [y] Diſcāt au

des ſ̄m ſpem vite eterne. e Et de his volo te cōfirmare ſubditos tuos. eſt enim ſpes iſta anchora anime: tenēs eam immobilem in bono ſicut anchora materialis nauez in mari: ſed in hoc eſt differentia. quia anchora materialis figitur deorſum in maris fundo: hec autem figitur ſurſum in celo: idō dicitur Hebreoſ. vj. Fortiſſimū ſolaciū habeamus qui confugimus ad tenendam propoſitam ſpem quam ſicut anchoram habem⁹ anime tutā ac firmam: et incidentem vſq; ad interiora velaminis. i. ad ſecreta celeſtia que ſunt nobiſ velata. e Vt curent bonis operibus preeſſe. i. vt ſint de primis operibus bonis. f Hec ſex documenta ſūt bona ⁊c̄. g Stultas aūt qōnes. i. irrationabiles. h Et genealogias. id eſt falſas per quas pſeudo apoſtoli nitebantur oſtēdere ieſum nazarenum de dauid nō deſcendiſſe: ſicut dictum ē ſupra. j. ad Timo. j. i Et contentiones. verboſas. k Et pugnas legis. inutiles p quas aliqui nitebant̄ falſum intellectum ꝓducere. ideo ſubditur: l Sunt. n. inutiles. i. ſine fructu. m Et vane. i. falſe. n Hereticū Hic oſtenditur qualiter tytus et ſubditi ſui ſe debeant habere erga hereticos. d. Hereticum hominē qui recepit fidem catholicam et poſtea corrupit eam. o Poſt vnā. ideſt primam: eo modo loquendi quo dicitur Gen̄. j. Factū eſt veſpere ⁊ mane dies vnus. i. primus. p Et ſecundam correctionē deuita. ⁊ facias ab aliis deuitari. ne p eum inficiantur alii. q Sciens quia ſubuerſus eſt. abſq; reditu ⁊ hoc de communi curſu. r Cum ſit proprio iudicio ꝯdemnatus. nam fidē quā recepit vt verā: impugnat vt falſam. s Cum miſero. Hec eſt vltima pars huius epiſtole que dicit̄ cōcluſio eius: in qua ꝑ Tyto mandat ⁊ eum ſalutat. d. Cū miſero artemā ad te aut Tichicum. ad regendum in abſentia tua populum tuū t Feſtina ad me venire nicopolim ⁊c̄. q̄a ꝓponebat ibi manere p aliquod ſpacium tēporis: ideo ꝑ tyto mandabat vt illo temporis ſpacio poſſet eum plenius informare de eccleſiaſtica diſciplina. v Zenā legiſpe. ⁊ apollo. ſol. p̄mitte. i. priuſq; ad me venias remitte ita ſolicite ꝓuidendo eis de neceſſariis. x Vt nihil deſit eis. in via. erat eñ apollo epūs corinthioꝝ: ſed ꝓpter ſeditionem aduerſum ſe ꝯcitatā p pſeudo apl'os diſceſſerat cum zena ſocio ſuo veniens ad Tytum cretenſem epm: ſed ſedatis corinthiis p epl'as pauli: mandauit tyto vt priuſq; veniret nicopolim: ad eum remitteret eos decenter. Dz autem prius noīat zenā: ⁊ dicit eū legiſperitū: nō ē ex eo ꝙ eſſet maior vel peritior. ſed q: dignitas epiſcopalis ipius apollo ⁊ eius ſcia erant note ⁊ famoſe: nō ſic aūt alterius: iō prius ipm noīauit ⁊ peritum expreſſit: ne cura ꝓuiſionis circa eū negligeret̄: et ſi querat̄ vnde fieret iſta prouiſio: r̄ndit. d. y Diſcāt aūt ⁊ vr̄i. ſ. cretēſes vobis ſubditi. z Bonis operibus preeſſe. i. inſiſtere. ſ. miniſtrā-

do doctoribus. a Ad vſus neceſſarios. nō ſupfluos. b Ut nō ſint infructuoſi. ⁊ ſic excidant̄ ⁊ in ignē mittā-tur ſicut arbor infructuoſa: Math. vij. Omnis arbor que non facit fructū bonum excidet̄ ⁊ in ignem mittet̄. c Salutant te. Conſequenter ſalutat eum ex parte ſociorū dicēſ. Salutant te qui mecū ſunt omnes quoꝝ nomina tacet ꝓpter breuitatem. d Saluta eos qui nos amāt in fide. i. fideliter ⁊ nō ficte. Conſequēter ſalutat eos generaliter di. e Gratia dei. que eſt arra vite beate. f Cum omnibus vobis. ſup. ſit amē.

In ca. iij. vbi dicitur in poſtilla: Stultas aūt queſtiones.

Additio.

Quid intelligatur ꝑ hoc quod dicit̄ Stultas aūt queſtiones ⁊ genealogias. dictū fuit in additiōe ſupra ad timotheum. j. ⁊c̄.

tem ⁊ veſtri [z] bonis opibus p̄eſſe [a] ad vſus neceſſarios: [b] vt nō ſint infructuoſi. [c] Salutāt te q̄ mecū ſunt om̄es. [d] Saluta eos q̄ nos amant in fide. [e] Gr̄a dei [f] cum omnibus vobis amen.

Explic̄ ep̄la pauli ad tytū.

Incipit argumētū in epiſtolam ad philemonem.

Philemoni familiares lr̄as fac̄ ꝓ oneſimo ſeruo eius: ſcribēs ei ab vrbe roma de carcere ꝑ ſuꝑſcriptū oneſimū.

Explicit argumentū.

Incipit ep̄la pauli ad philemonem. Capl̄m. j.

[a] Paulus vinctus chriſti ieſu [b] ⁊ timotheus frater [c] philemoni dilecto adiutori noſtro: [d] et appie ſorori chariſſime: [e] ⁊ archippo ꝯmilitoni nr̄o: [f] ⁊ eccleſie [g] q̄ in domo tua ē: [h] gr̄a vobis ⁊ pax a deo p̄re nr̄o ⁊ dn̄o ieſu chriſto [i] Gr̄as ago deo meo [l] ſemꝑ [k] memoriam tui faciens in orōnib᷑ meis [l] audiēs charitatē tuā et fidē: [m] quā hēs in dn̄o ieſu [n] ⁊ in oēs ſcōs: [o] vt cōicatio fidei tue [p] euidēs fiat [q] i agnitione oīs opis boni [r] in xp̄o ieſu. [s] Gaudiū. n. magnū habui ⁊ ꝯſolationē i charitate tua: [t] q2 viſcera ſcōꝝ requieuerūt ꝑ te frat̄: [v] ꝓpt̄ qd̄ [x] mt̄ā fiduciā hn̄s in xp̄o ieſu [y] imperandū tibi qd̄ ad rē ꝑtinet [z] ꝓpter charitatē [a] magis obſecro cū ſis talis [b] vt paul᷒ ſenex: [c] nūc aūt ⁊ vinctus ieſu xp̄i: [d] obſecro te ꝓ meo filio [e] quē genui [f] i vinculis oneſimo: [g] qui tibi aliqn̄ inutilis fuit: [h] nūc aūt [i] ⁊ mihi ⁊ tibi vtilis: [k] quē remiſi tibi. [l] Tu aūt illū vt mea viſcera ſuſcipe: [m] que ego volueram mecū detinere: vt ꝓ te

Poſtilla fratris Nicolai de lyra ad philemonē incipit Ca. j.

Paul᷒ vinct᷒. Hic incipit epiſtola ad Philemonē: q̄ diuidit̄ in tres partes. ſ. in ſalutatione ⁊ ꝓſecutionē: ibi. Gratias ago. ⁊ ꝯcluſionē: ibi. Confidens. In p̄ma pte ponūt̄ ꝑſone ſalutantes cū dicit̄: a Paulus vinctus ieſu xp̄i. i. incarceratus ꝓ fide ieſu xp̄i. Hic nō noīat ſe apl̄m: qd̄ eſt nomen dignitatis: ſ; vinctū ꝓ ieſu xp̄o: qd̄ eſt expſſiuū pietatis: eo q̄ intendebat monē philemonem ad pietatē erga oneſimū: ꝓ q̄ ſcripſit hanc ep̄lam philemoni: vt patebit ꝓſequendo. b Et timotheus frater. hūc adiungit in ſalutatōne q̄a erat dilectus philemoni: vt ſic petitio ſit magis exaudibilis: nō ſolū ꝓ reuerentia pauli: ſed etiā ꝓ amore timothei. ſcd̄o ponuntur perſone ſalutate cū dr̄: c Philemoni dilecto adiutori noſtro. i. ope predicatiōis: d Et appie ſorori chariſſime. Hec vt dicit glo. erat vxor philemonis: idō ponit eam in ſalutatione vt inclinet philemonem ad petitionis exauditionē. e Et archippo ꝯmilitoni noſtro. in militia chriſti: reſiſtendo viriliter aduerſariis fidei: et iſta nominat̄ ea dē ratione qua ⁊ appia. f Et eccl̄ie. i. ꝯgregationi fideliū. g Que in domo tua eſt. nā cū eo plures habitabant fideles. tercio ponūt̄ optata bona cū dr̄: h Gr̄a vobis ⁊c̄. exponat̄ ſicut in p̄ncipio ep̄le p̄cedēt̄. i Gr̄as ago. hic ꝯn̄r ponit̄ hui᷒ ep̄le ꝓſecutio: ⁊ diuidit̄ in duas ptes q2 primo paul᷒ captat philemōis beniuolentiā ſcd̄o format ſuā petitionē: ibi. ꝓpter qd̄. Circa primū dicit Gr̄as ago deo meo ſp̄. actu vel habitu. Vel ſemꝑ. i. omnibus tꝑibus ad hoc decentib᷒. k Memoriā tui faciēs. grās agēdo bonis tuis p̄teritis ⁊ dep̄cando de futuris. l Audiens cha. tu. ⁊ fidē. i. ꝯmendationē tue charitatis ⁊ fidei a referentibus mihi. m Quā habes in domino ieſu. cui ſeruis fideliter. n Et in oēs ſanctos. quibus tua bona cōicas miſericorditer. o Ut communicatio ⁊c̄. hoc refert̄ ad id qd̄ ſupra dicit̄. Memoriam tui faci. in orationibus meis. i. orando. o Ut cōicatio fid. tue in effectu q̄ ſeruis xp̄o fidelit̄ et ſanctis ei᷒ miniſtras miſericorditer. p Euidens fiat. ꝑ receptionem ꝑmiū. q In agnitione om̄is boni opis. i. in clara viſiōe dei: in quo eſt om̄e bonum. r In chriſto ieſu. i. per chriſtum ieſum tanq̄ per mediatorē noſtrum. vel d̄r ſic In xp̄o ieſu. q̄a beati reſiciunt̄ interius in aſpectu ſue deitatis ⁊ exterius i aſpectu eius humanitatis. s Gaudiū em̄ magnū habui ⁊c̄. q2 bonū diſcipuli redūdat in bonū magiſtri. t Quia viſcera ſanctorum requieuerunt per te frater. cōſolat᷒ em̄ fuerat eos v̄bo et etiā neceſſaria miniſtrādo. hanc aūt ꝯmēdationes ⁊ ꝯſimiles nō faciebat apl̄s ad adulandū: ſ; vt ꝓuocaret ad maius bonū: q2 v̄tus laudata creſcit. v Propter qd̄. Hic ꝯn̄r apl̄s format petitionem. et ſecundo remouet excuſationē: ibi. Forſitan enim. Circa primū dicit. v Propter quod. idest propter charitatem de ſe auditam. x Mul tam fiduciam habens in chriſto ieſu. idest pro amore chriſti ieſu. y Impe. ti. quod ad rem ꝑtinet. i. qd̄ ē decens ⁊ rationabile. z Propter charitatem. int̄ me et te mutuā. a Magis obſecro cum ſis talis. vita ⁊ etate. b Ut paulus ſenex. ꝓpter quod magis volo vti dep̄catione q̄ꝫ imperio. vnde et ſcribēs timotheo dicit prima epiſtola. iiij. ca. Seniores ne increpaueris ſ; obſecra vt patrem. c Nunc autem vinctus ieſu chriſti. quaſi diceret mea ſenectus ⁊ incarceratio monere te dn̄t ad acquieſcendū mee dep̄cationi: que ſubditur cum dicitur. d Obſecro te ꝓ meo filio. ſpirituali. e Quem genui. in fide. f In vinculis. exiſtens: ꝓpter quod tenerius ipm̄ diligo. g Qui tibi aliqn̄ inutilis fuit. tua tollendo quando erat infidelis. h Nunc autem. regeneratus in chriſto. i Et mihi ⁊ tibi vtilis. ſeruiēdo fidelit̄ ⁊ mihi et tibi. k Quem remiſi tibi. melioratum. l Tu aūt illū vt mea viſcera ſuſcipe. idest vt filium meum: chariſſimum ac ſi fuiſſet genitus ex meis viſceribus. m Quem ego volueram mecum detinere vt pro te. qui filius meus es iam diu. n Mihi miniſtraret. cū ſit